

КОЗЕЛЬЩИНСЬКІ ВІСТІ

Громадсько-політична газета

www.kozvisti.info

ДЕРЖАВНИЙ КАЛЕНДАР

24 листопада — День пам'яті жертв голодоморів Шановні жителі району!

24 листопада — День пам'яті жертв голодоморів, день глибокої скорботи за мільйонами обірваних життів наших співвітчизників. Голодомор, що прокотився трьома потужними хвилями Україною, забрав тисячі життів наших земляків, став масштабною національною трагедією, яку підсилили переселення, тюрми, табори.

Нині важко навіть і уявити увесь жах тих подій, проте пам'ять про них має бути не лише нагадуванням про давно минулі літа, а й пересторогою на майбутнє. Цей трагічний урок історії ми маємо добре вивчити і запам'ятати, аби не допустити навіть натяку на повторення чогось подібного.

Схилимо голови в глибокій жалобі і запалимо свічі пам'яті за тими, хто загинув голодною смертю. Збережімо мир та суспільну злагоду в незалежній Україні.

Сергій СУШКО, голова районної державної адміністрації
Юрій МАРЧЕНКО, голова районної ради

СВЯТА. ТРАДИЦІЇ

Районні урочистості до Дня працівника сільського господарства відбулися напередодні свята, минулої п'ятниці, у приміщенні районного Будинку культури. Нинішній урожай зернових символізували чудові запасні короваї, випечені майстринями ПОСП «Відродження». На барвистих рушниках, розкішні та багаті, вбирали в себе очі, дарували справжню благодать.

Вшанували аграріїв

До учасників зібрання з великим вітальним словом звернувся голова райдержадміністрації Сергій Сушко. Розказав про здобутки трудівників полів та ферм, висловив глибоку вдячність всім, хто примножує славу Козельщинського краю. Щиро вітав присутніх зі святом і голова ради сільгосптоваровиробників району, директор ПСП «Україна — Говт-

ва» Григорій Чикрих.

Разом керівники району — голова РДА Сергій Сушко та голова районної ради Юрій Марченко — вручили кращим виробничникам відзнаки райдержадміністрації та районної ради, а також вищих органів влади. Зокрема, за сумлінну працю та досягнуті результати в ім'я економічного зміцнення та розквіту України Георгію Яременку, голові Асоціації фермерів у районі «Відродження Полтавщини», було оголошено Подяку Міністра аграрної політики та продовольства України. Почесною грамотою департамент агропромислового розвитку обласної державної адміністрації нагородив Валерія Касанова, голову фермерського господарства «Касанов».

Управління агропромислового розвитку районної державної адміністрації також отримало відзнаку: за активну участь в організації виконання бюджетної програми «Оздоровлення та відпочинок дітей працівників агропромислового комплексу» влітку 2013 року начальнику управління Василю Буці вручили Грамоту департаменту агропромислового розвитку ОДА.

Ювілейні медалі «90 років Козельщинському району» керівники району вручили голові фермерського господарства «Вільний селянин» Миколі Орлу та голові райкому профспілки працівників АПК Миколі Приходьку — за вагомий внесок у розвиток і процвітання Козельщинського краю.

А далі Грамотами районної державної адміністрації та районної ради було нагороджено кращих із кращих трудівників:

Любов Більчик — завідувачку свинотоварної ферми ТОВ «Агро-СТВ»; Тетяну Бондаренко — телятницю ТОВ «АФ «Добробут»; Олексія Гергала — механізатора ПОСП «Відродження»; Василя Іщенка — директора СТОВ «Козельщинське інкубаторно-птаховичне підприємство»; Артура Климчука — комбайнера ФГ «Лена»; Сергія Кузьменка — механізатора ПОСП «Відродження»; Петра Лашка — працівника току ПСП «Батьківщина»; Василя Олешка — голову ФГ «Олешко»; Тимофія Поросініна — працівника будівельної бригади ПОСП «Відродження»; Олексія Прохорова — начальника бригади ТОВ «АФ «Добробут»; Віктора Сементяєва — начальника пункту відвантаження продукції ТОВ «АФ «Добробут»; Віктора Скрипника — голову ФГ «Веселка»; Максима Телятника — дояра ТОВ «АФ «Добробут»; Івана Черкаса — механізатора ВП «Козацький стан»; Людмилу Шуть — завідувачку молочнотоварної ферми ПСП «Батьківщина».

Головну відзнаку сільських кухарів — районний кубок «Смакота» — було урочисто вручено завідуючій ідальною ВП «Козацький стан» ТОВ «Агрофірма «Добробут» Тетяні Бардаченко (с. В.Мануйлівка).

Відчутне пожвавлення в залі викликав розіграш призов від сільгоспвиробників — подарунки розігрувалися за глядацькими місцями. Щасливчики отримували пакунки з цукром, передплату на газети «Козельщинські вісті» та «Село полтавське», сувенірні набори.

Окрасою урочистостей стали виступи аматорів художньої самодіяльності районного Будинку культури, викладачів дитячої музичної школи, танцювального колективу «АНГАС».

Усіх, хто взяв участь у святі, пригостили короваєм. Головне, завершується рік із хлібом. А є хліб — є радість, є здоров'я, є життя. Відшуміло свято, і для трудівників нашого краю продовжуються будні. Знову щодня поспішають в поля, на ферми, знову невтомно працюють, аби був хліб та до хліба. Низький вам за це уклін!

Наш кор.

ЦИФРА ТИЖНЯ

3,2 мільйона осіб

становлять в Україні демографічні втрати від Голодомору 1932-1933 років згідно з дослідженнями Інституту демографії та соціальних досліджень Національної академії наук України. За даними інституту, в роки Голодомору в містах загинуло 940 тисяч працездатного населення (віком від 15 до 60 років), 262 тисячі людей похилого віку і 800 тисяч дітей. Серед сільського населення загинуло 660 тисяч людей працездатного віку, 242 тисячі осіб похилого віку і 594 тисячі дітей. За п'ять місяців 1933 року (з березня до липня) в Україні загинуло стільки ж людей, скільки померло за п'ять попередніх років. Найбільше українців загинуло у Київській (майже 15% населення) та Харківській областях, Молдовській Автономній Республіці, що входила до складу УРСР, а також у Вінницькій, Чернігівській та Одеській областях.

Аналіз статистичних даних вказує на те, що у 1933 році від голоду померло 3 мільйони 238 тисяч людей. Або, беручи до уваги неточність статистики, цифри в діапазоні від 3 до 3,5 мільйонів людей.

Слід зазначити, що під час Другої світової війни серед українців загинуло близько 8 млн. осіб, тобто умовно 2 млн. смертей українців за рік бойових дій Радянського Союзу. Таким чином у мирний час за рік між урожаями 1932-33 років загинуло у два рази більше українців, ніж за рік бойових дій під час Другої світової війни.

ВИСЛІВ ТИЖНЯ

«Замовчуючи про геноцид, ми реанімуємо його.» **В.Соловійов**

ШАНОВНІ НАШІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ!

Звертаємо Вашу увагу на те, що у Каталозі періодичних видань, за яким Укрпошта приймає передплату на наше видання на 2014 рік, допущено прикру помилку у назві районної газети: замість газети «Козельщинські вісті» каталог містить назву «Козельщинський вісник». Запевняємо, що нашої вини в опечатці немає, отож Ви отримуватимете саме козельщинську районку. Головне — зверніть увагу на передплатний індекс «Козельщинських вістей»: **62676.**

В облдержадміністрації обговорили питання збереження та розширення мережі позашкільних закладів

— На виконання соціальних ініціатив Президента України Віктора Януковича «Діти – майбутнє України» перед місцевою владою поставлено завдання створити умови для творчого, інтелектуального, духовного та фізичного розвитку дітей, охопити різними формами позашкільної освіти не менше, ніж 70 відсотків дітей шкільного віку, — відзначив голова облдержадміністрації Олександр Удовіченко, звертаючись до учасників сьогоднішньої апаратної наради, на якій обговорили питання збереження та розширення в області мережі позашкільних закладів. — Безумовно, даний напрям роботи є для обласної влади одним з пріоритетних, адже від того, як ми сьогодні виховуємо наших дітей, такою завтра буде наша держава.

Як повідомила виконуюча обов'язки директора Департаменту освіти і науки ОДА Галина Власюк, на Полтавщині наразі діє 92 освітянських позашкільних навчальних заклади. З 1 листопада 2013 року ними охоплено 51948 учнів, що складає 43,1% від їх загальної кількості. Це на 8005 дітей та відповідно на 7,8% більше, ніж статистичні показники на 1 січня 2013 року. Найкращі показники в Пирятинському, Чорнухинському, Миргородському, Кременчуцькому, Новосанжарському та Зінківському районах. Також значна робота щодо виконання поставленого завдання проведена у Великобагачанському, Глобинському, Козельщинському, Оржицькому районах, де з 1 вересня створено умови для творчого розвитку у позашкільних закладах для 50 відсотків учнів.

Юлія ДАШКО,
головний спеціаліст відділу ЗМІ

Департаменту інформаційної діяльності та комунікацій з громадськістю ОДА

Збільшуємо показники охоплення дітей гуртковою роботою, маємо перші результати

На виконання соціальних ініціатив Президента України «Діти – майбутнє України» щодо забезпечення збереження та розширення доступу дітей до позашкільної освіти Департамент освіти і науки провадить збереження та розширення мережі різних форм позашкільної освіти, збільшення показника охоплення дітей гуртковою роботою.

Розпорядженням голови облдержадміністрації від 27.06.2013 № 296 «Про підтримку та розвиток позашкільних навчальних закладів» зобов'язано забезпечити належне фінансування позашкільних навчальних закладів та збільшити кількість дітей, які охоплені позашкільними навчальними закладами, до 50% від загальної чисельності дітей шкільного віку. Проведено селекторні наради з керівниками районів та міст, наради-семінари з керівниками органів управління освітою, визначено конкретні завдання щодо збільшення показника охоплення дітей позашкільною освітою.

Ужиті заходи забезпечили суттєве поліпшення стану справ. Наразі діє 72 освітянські позашкільні навчальні заклади та 20 дитячо-юнацьких спортивних шкіл. Координацію дій освітянських закладів позашкільної освіти забезпечують 6 обласних позашкільних центрів учнівської молоді.

Значна робота щодо виконання поставленого завдання проведена в Великобагачанському, Глобинському, Козельщинському та Оржицькому районах, в яких створено умови для творчого розвитку в позашкільних закладах для 50% учнів.

Крім позашкільних закладів, для творчого, інтелектуального, духовного та фізичного розвитку дітей активно використовується база загальноосвітніх навчальних закладів. Діє 2340 гуртків, студій, секцій, творчих об'єднань при загальноосвітніх школах, фінансування яких забезпечується за рахунок коштів місцевих бюджетів. 52 гуртки утримуються за кошти батьків. Цими формами позашкільної освіти на постійній основі зайнято 30582 дитини, що становить 32%. На належному рівні ця робота організована в Гадяцькому, Глобинському, Карлівському, Лохвицькому, Миргородському, Оржицькому районах.

Усіма формами позашкільної освіти охоплено 75,1% дітей шкільного віку.

Департамент освіти і науки
облдержадміністрації

Віктор ЯНУКОВИЧ: «Кожна дитина повинна мати можливості для розвитку творчих здібностей»

Не буває нетворчих дітей, є діти, яким не створили умов для всебічного розвитку. Ми, дорослі, маємо усвідомити свою відповідальність перед підростаючим поколінням. Від того, що ми зуміємо дати нашим дітям, такими вони і виростуть. Президент України Віктор Янукович доручив Уряду та місцевим органам виконавчої влади налагодити тісну співпрацю з органами місцевого самоврядування, депутатським корпусом, громадськістю, соціально відповідальним бізнесом, меценатами для проведення роботи з розширення мережі закладів позашкільної освіти та зміцнення її матеріально-технічної бази.

Провідна роль у реалізації поставлених завдань у сфері позашкільної освіти належить позашкільним навчальним закладам, центрам, палацам, клубам, станціям, студіям тощо. На Полтавщині діють 71 позашкільний заклад та 20 дитячо-юнацьких спортивних шкіл, а також 44 початкових спеціальних мистецьких навчальних заклади (школи естетичного виховання). Всього позашкільними закладами охоплено 35,3% від загальної кількості дітей шкільного віку.

Протягом 2007-2010 років кількість позашкільних закладів зменшилась на 9 одиниць, у цих закладах займалося 4 тис. дітей. Протягом 3 останніх років процес закриття позашкільних закладів зупинено і розпочато роботу із розширення закладів позашкільної освіти. У 2011-2012 навчальному році було відкрито 4 філії: у с.Петрівка-Роменська (Гадяцька ДМШ), смт Нова Галечина (Козельщинська ДМШ), клас образотворчого мистецтва у с.Тарасенкові (Оржицька ДМШ), с.Нові Мартиновичі (Пирятинська ШШ). Планується відкриття класу хореографії в Оржицькій ДМШ. Слід відзначити роботу Оржицької, Карлівської, Опішянської, Зінківської, Козельщинської ДМШ. Так, за останній рік в Карлівському районі виділено асигнувань до 100 тис. грн. на підтримку Карлівської ДМШ. За рахунок цих коштів проведено ремонтні роботи, додатково введено чотири педагогічні ставки, як наслідок у школі працюють різнопланові колективи, навіть почав працювати духовий оркестр. За приклад можна показати роботу Оржицької райдержадміністрації, де винайшли кошти для оновлення музичної школи та спромоглися придбати нові музичні інструменти.

Полтавська міська школа мистецтв «Мала академія мистецтв» ім. Раїси Кириченко організує роботу більш як 40 творчих колективів, відкрито 14 відділів та відділень. Найближчим часом планується вперше на Полтавщині відкриття фаху «хорового диригування». Готується до відкриття музею видатних діячів-земляків: Бориса Олійника, Миколи Підгорного, Марії Боїко, Олега Марцинківського, Марії Башкірцевої, Катерини Білокур.

2013-й – Рік дитячої творчості в Україні. На виконання доручення Президента України Віктора Януковича про підтримку творчих дітей голова облдержадміністрації Олександр Удовіченко започатковує в цьому році обласну премію, яку отримуватимуть діти Полтавщини, що досягли успіхів на різноманітних національних, міжнародних, обласних конкурсах, фестивалях, виставках тощо.

Підтримаємо разом розвиток їхніх творчих здібностей. Це вони, талановиті й завзяті, формують престиж Полтавщини у світі. Наші діти – наше майбутнє.

Будинок творчості: ПРАЦЮЄМО ДЛЯ ЗАДОВОЛЕННЯ ПОТРЕБ ДІТЕЙ ТА ЗАЛУЧЕННЯ ЇХ ДО ЦІКАВОГО ЗМІСТОВОГО ДОЗВІЛЛЯ

14 листопада у приміщенні Козельщинського Будинку дитячої та юнацької творчості відбулося розширене засідання батьківської ради, на яке був запрошений методист відділу освіти сім'ї та молоді О.Кабаченко, а також були присутні керівники гуртків закладу (Н.Півень, В.Єгорова, Ю.Ілющенко, М.Кравченко, А.Явтушенко, А.Лисівець), методисти БДЮТ О.Бутенко, І.Сидоренко, голова батьківської ради отець Костянтин (Бондаренко) та батьки вихованців позашкільного закладу.

У ході засідання батьки мали змогу на власні очі переконавшись, що все, що роблять педагоги, — роблять не на показ, а для дітей, для задоволення їх потреб, залучення до цікавого змістовного дозвілля, розкриття та розвитку обдарованості дітей.

Перед батьківською аудиторією виступили з презентаціями своїх робіт найактивніші вихованці — Анастасія Безхлібна, Маргарита Раджабова, Марина Тристан. Керівник гуртка «Образотворче мистецтво» Ю.Ілющенко разом із наймолодшими гуртківцями представила батькам цікавий ігровий фрагмент проведення заняття.

Потім перед присутніми зі своїм звітом про виконану роботу протягом 2012-2013 навчального року виступила директор Козельщинського БДЮТ Ніна Григорівна Калашник. У своєму виступі Ніна Григорівна зокрема зазначила, що у своїй роботі вона керується Законом України «Про позашкільну освіту», Статутом закладу, правилами внутрішнього розпорядку, посадовою інструкцією, але головним важелем у

роботі є, в першу чергу, інтереси та запити дітей та їхніх батьків. Вона наголосила, що розвиток талантів та обдарувань дітей, підвищення рівня охоплення учнівської молоді позашкільною освітою — серед нових соціальних ініціатив Президента України: «Діти – майбутнє України», тож ми повинні зробити все, щоб наші діти росли та розвивалися в гідних умовах. У минулому році різними напрямками позашкільної діяльності було охоплено 620 учнів, які відвідували 21 гурток, 38 груп. На базі ЗОШ — 11, МНВК — 1, дитсадки — 2. У закладі працювало 9 штатних працівників, 13 сумісників та 4 працівники з обслуговування. Діти стали більше цікавитися декоративно-ужитковим мистецтвом. Н.Г.Калашник наголосила, що позашкільна освіта — індивідуальна, добровільна, емоційно приваблива, значно відрізняється за своєю сутністю від школи тим, що ставить у центр уваги не предмет, не зміст і навіть не метод, а особистість дитини з її потребами та інтересами.

У БДЮТ працюють творчі керівники гуртків, які володіють неабиякою педмайстерністю. Приємним є те, що деякі з них — А.Лисівець, М.Кравченко, Н.Півень — є колишніми вихованцями закладу. У 2012 році за результатами роботи колектив Козельщинського БДЮТ на-

городжений грамотою ПОЦЕВУМ за III місце у рейтингу участі позашкільних закладів області у масових заходах естетичного спрямування. Про результати діяльності закладу за минулий рік свідчать численні нагороди, грамоти, дипломи за участь у різноманітних конкурсах та виставках різного рівня.

Від імені батьків зі словами вдячності виступила Вікторія Василівна Тристан. Наприкінці засідання виступив голова батьківської ради отець Костянтин (Бондаренко) зазначивши, що батьки будуть постійно в міру своїх можливостей, підтримувати всі починання та ініціативні пропозиції педагогів та намагатимуться тісно співпрацювати з адміністрацією позашкільного закладу для створення комфортних умов для навчання та цікавого проведення дозвілля наших дітей. Дуже приємно, що педагоги та батьки зацікавлені у тісній співпраці у напрямку виховання творчо-обдарованих дітей.

Ірина СИДОРЕНКО,
методист БДЮТ

Малюнок Сергія ЛОБАЧА

Григорій СЕРДЮК, член НСЖУ, лауреат літературно-мистецької премії імені Володимира Малика

Великі позитивні зміни відбувалися на селі у період нової економічної політики (1921-1928 рр), адже в селян були потужні економічні стимули в господарюванні. Але в 1929 році влада рішуче перейшла до так званої соціалістичної перебудови села, тобто суцільної колективізації, яка в значній мірі здійснювалася насильницькими методами і супроводжувалася розкуркулюванням великої кількості селянських господарств.

Ось що у свій час розповів уродженець козацького хутора Сердюки Йосип Гаврилович Сердюк, 1899 року народження: «У 1922 році я одружився. За кілька років побудувався. Почав господарювати. А тут колективізація. Брати записалися в колгосп, а я певний час вагався, бо ніби ж добровільно по Леніну було. Якось я навідався до родичів у сусідній хутор Пищити. Тільки-но повернувся, аж до двору під'їхали підводи. На подвір'я увірвалася чоловік дванадцять. Одні на хату полізли — дах розривають, інші — тягнуть сімейні пожитки. А тоді заходилися трощити піч, вивалювати вікна, двері. Дружина з маленькою дитиною ось-ось залякне на морозі, бо їх вигнали з хати в блаженному одязі. — Дайте хоч одержину яку-небудь для жінки і дитини. — благаю.

Дали... мені 7 років колимських таборів. Там мерзлу землю кайлом довбав, дерева пиляв, дороги будували... Збагнути все це дуже важко. Кажуть тепер по радіо, що то була велика несправедливість до дбайливих господарів».

Водночас здійснювалася просто злочинна хлібозаготівельна політика, яка в 1932-1933 роках переросла в суцільне і безжалісне пограбування багатьох селян, у яких силою забирали не тільки хліб, але й усі продовольчі припаси. У багатьох випадках припинялося постачання промислових товарів.

У постанові бюро Харківського обкому КП(б)У «Про припинення завозу товарів на село та про порядок дальшого постачання промисловими товарами районів і сіл, які виконують план хлібозаготівель» від 14 листопада 1932 року в пункті 1 було сказано: «В зв'язи з суцільною не-

в той же час вирішального перелому в хлібозаготівлях, зрозуміло, не могло відбутися, бо хліба вже, по суті, не було.

Стає моторошно і від доповідної записки Харківського обкому партії Центральному Комітету КП(б)У від 9 січня 1933 року «Про хід виконання річного плану хлібозаготівель, незадовільний стан здачі хліба одноосібниками, необхідність застосування репресивних заходів щодо осіб, які саботують хлібоздачу», в якій, зокрема, йдеться і про те, що репресії по відношенню до колгоспів, які не виконують своїх зобов'язань перед державою, до цього часу виконуються ще слабо і не доводяться до кінця. У постанові до таких господарств застосовані жорсткі заходи, зокрема, й економічні репресії, повторні натуральні штрафи. Якщо після внесення першого штрафу план хлібозаготівель усе-таки не виконується, — відбирання переданих господарствам худоби і майна від розкуркулених селян і т. д.

Відзначено також різке зниження хлібозаготівель і по одноосібному сектору. Названо аж 20 районів, де за п'ятиденку заготовили менше 1% річного плану, і це при тому, що ці райони, як правило, є найвідсталішими по загальному рівню хлібозаготівель в одноосібному секторі (менше 30% і навіть 20% річного плану). Відзначено, що репресії по відношенню до

одноосібників продовжують мати недостатній вплив на підвищення темпів хлібозаготівель, оскільки не доводяться до кінця.

Вказано, щоб при позбавленні злісних одноосібників присадибної землі негайно виселяти їх з будинків і навіть відбирати озимі посіви. Дано директиву негайно відбирати захований хліб.

Серед цих районів знову названо Бригадирівський.

Як же зреагувало керівництво району?

У постанові бюро Бригадирівського РПК від 27.03.1933 року «Про стан колгоспу «С-г пролетар» Бригадирівської сільради» сказано: «Бюро РПК відмічає зовсім незадовільне керівництво колгоспним виробництвом колгоспу «С-г пролетар» з боку Бригадирівського сільського партосередку та дирекції МТС, не розставлено до цього часу комуністів на окремі виробничі ділянки в колгоспі, незадовільний стан тяглової

сили та невідповідність до сівби. Початок польових робіт показав зовсім низьку трудову дисципліну (невихід на роботу окремих колгоспників), що є наслідком відсутності чіткої розстановки сил по бригадах, тягла, реманенту та масово-організаційної роботи серед колгоспників та колгоспного активу.

Бюро РПК схвалює:

1. Прийняти до відома заяву начполітвідділу тов. Гейбо, що політвідділ МТС командировав тов. Топчія в колгосп «С-г пролетар» для налагодження роботи по підготовці й проведенню весняної засівкампанії і проробки постанови ЦК ВКП(б) «Про роботу колгоспу «Іскра» й «Вперед».

2. Доручити оргінстру РПК тов. Проході організувати при колгоспі «С-г пролетар» партосередок за виробничим принципом, протягом 2-х діб підібрати кандидатуру на секретаря осередку.

3. У зв'язку з тим, що стан роботи колгоспу «С-г пролетар» ставить під загрозу вчасне проведення весняного сіву, доручити фракції РПК намітити низку конкретних заходів щодо організаційно-господарського зміцнення колгоспу та очищення його від куркульських елементів, ледарів, рвачів та розкрадачів.

Секретар РПК Гайдук».

У свою чергу, президія Бригадирівського РПК теж прийняла постанову від 28 березня 1933 року «Про Бригадирівський колгосп «С-г пролетар», у якій говориться: «Відмітити, що колгосп «С-г пролетар» до весняної посівкампанії не готовий, дисципліна в колгоспі відсутня, немає чіткої розстановки сил по бригадах, норм виробітку до кожного колгоспника не доведено, тяглова сила та сільськогосподарський реманент в бригадах не закріплені за окремими колгоспниками, зовсім при-

пинилась мобілізація посів матеріалу, відсутня масова організаційна робота серед колгоспників та колгоспного активу, є випадки розкрадання наданої від держави насінневої допомоги. Враховуючи все це, президія РПК схвалює:

1. Попередити управу колгоспу, бригадирів та колгоспників «С-г пролетар», що коли вони протягом найближчих п'яти днів не організують дійсної готовності до сівби, організованого виходу в поле, налагодження організації праці та дисципліни, готовності тягла та вірної розстановки його по бригадах, та коли не буде досягнуто рішучого зламу в мобілізації посівматеріалу, колгосп «С-г пролетар» буде позбавлений обслуговування МТС та постане питання про відбирання кредитів, стягнення боргів та державної насінневої допомоги.

2. Доручити РПК, тов. Корякіну, та дирекції МТС провести збори, на яких організувати очищення колгоспу від куркульських, петлюрівських та інших антирадянських елементів, ледарів, рвачів, порушників трудової виробничої дисципліни.

Голова РПК Смець Секретар Найд'юн. (районна газета «Розгорнутим фронтом» — знімок унизу).

У статті секретаря Копитіна «Парт-група Бреусівського колгоспу імені Сталіна на перевиборах» (Газета «Розгорнутим фронтом», грудень 1933 року) читаємо: «23 грудня ц. р. відбулися перевибори партгрупи Бреусівського колгоспу імені Сталіна. На цих перевиборах партгрупа зробила підсумки своєї боротьби за більшовицький колгосп, за таке можливе колгоспне життя. Під керівництвом партгрупи колгосп добився перемоги у весняній сівбі. Закінчив сівбу в термін і високоякісно. Так само було дійдено великих успіхів у збиральній кампанії зернових і технічних культур. Тут особливо потребува-

лась більшовицька робота партгрупи для мобілізації колгоспних мас, розгромлення опору класово-ворожих елементів...»

Ці кілька документів, як і дуже багато інших, проливають світло на події того часу.

Одним із найавторитетніших, як в Україні, так і в діаспорі, дослідників голоду 1932-1933 рр. на території нинішнього Козельщинського району, Полтавської області та всієї України є наш земляк, уродженець села Винників, випускник Бреусівської 10-річки 1969 року, нині відомий письменник, лауреат літературної премії імені Олеса Гончара та премії імені Григорія Сковороди **Олесь Воля (Олександр Володимирович Міщенко)**.

«Волосся дикби ставало від почутого, важко було навіть повірити, що таке коїлося на наших благодатних чорноземах, — згадує письменник. — Я пішов у Бреусівку, Олександрівку Другу, Хмаринку, Чечужину, Красносілля (колишню Василівку) Бреусівської сільської ради... ходив буквально обцілюючи кроками землю, де моя мати за колгоспної кріпаччини сапкою полола буряки й кукурудзу, де батько окопи копав у війну проти німецьких нападників аж під Кобеляками, де козацькі могили немов перегукуються поміж степовими вітравіями, — скрізь на цій рідній землі горе й смерть були неймовірні». Першим підсумком цієї тяжкої праці

був вихід у світ книжечки «Безкровна війна» (1990р.). На першій сторінці книжки поміщена коротенька, але вражаюча розповідь Ганни Андріївни Дорошенко, 1914 року народження з Красносілля: «Частенько наш батько на Різдво читав Біблію. Дочитаються було до того місця, де про безкровну війну писалося, і не можуть пояснити, що воно таке — безкровна війна. А коли голодовка в тридцять третьому нагрнула, батько пухлі лежав в ліжку, помирали, — підкликали усіх до себе і сказали: «Оце, діти, і є безкровна війна...».

Упередмові до книги Олесь Гончар написав: «Перед нами свідчення епохи, записи документальної ваги, яким немає ціни. Як сталося, що без стихії, без засухи, без іншого нашестя все це могло сподіятися на нашій хлібородній Україні, яка ще недавно була житницею Європи?»

Нині ми знаємо, що то було. Був голод, штучно зорганізований масовий сталінський геноцид, свідомо спрямований на вигублення українського народу — народу, такого ненависного диктатурі, якій всюди чувався прихований опір і затаєний сепаратизм. Цей безпрецедентний за своїм катівським розмахом злочин сталінщини завдав Україні найтяжчих утрат, коштував нації мільйони і мільйони людських життів, у тому числі й материнських, дитячих.

«Безкровна війна», — так назвав свої записи автор, назвав, мені здається, вдало, адже то була справді безкровна, нерівна, людоморська війна проти цілого народу, такого працювотого, мирного й цілком безневинного. Вирішено було голодом виморити його, винищити розбратом, ворожнечею, розруйнувати спільність людську фізично й духовно. Вимирали ж цілі села не будь-як, а за стратегічним диявольським розрахунком, адже треба було підірвати саме коріння нації, зруйнувати основи усталеної віками народної моралі, витрутити в душах людяність, натомість насаджуючи всюди режим терору, сіючи страх і підозри, розпалюючи ненависть і жорстокість таку, що й досі суспільству дається взнаки.

...Серед численних публікацій, які з'являються сьогодні в журналах, на сторінках газет, виходять окремими виданнями, сподіваюсь, не загубляться й записи Олександра Міщенка, його сумлінна синівська праця. Хто ще цього не зробив, ідіть, записуйте кожне слово, особисту оповідь від людей, чудом уцілілих!

Адже сьогодні спільно, і старшими й молодими, пишеться на Україні — за покликом совісті — книга великого народного болю, книга, що й до нащадків перейде як грізне свідчення, як прокляття сталінщині, як реквієм по незлічених людських жертвах, так немилосердно, так безневинно вигублених на очах цивілізованого ХХ віку».

Пошук продовжувався. Письменник обійшов усі села й хутори рідного Козельщинського і частково сусіднього Кобеляцького районів. І на світ з'явилася друга книга Олександра Міщенка — «Безкровна війна» на 176 сторінках (1991 р.). У книзі записано свідчення — спогади 111 жителів, які волею долі вціліли і якимось дивом вижили. Спогади очевидців вражають трагізмом. Обидві книги викликали в читачів величезний інтерес і скоро стали бібліографічною рідкістю.

Уже відомий письменник Олесь Воля (О.В. Міщенко) продовжував свій тяжкий труд. І в 1993 році виїхала його книга «Мор» на 432 сторінках.

Олесь Воля пише: «... Життя людське — найсокровенніший дар Божий, і кожне не має зберігати в пам'яті покоління і нинішніх, і грядущих, бо ми — люди... Голоси мучеників з тридцять третього, що померли насильницькою жажливою смертю, волають до моїх серця і душі сказати пекуче слово правди».

З уст очевидців з Полтавської, Дніпропетровської, Черкаської, Кіровоградської, Вінницької, Київської, Чернігівської та інших областей України до нас промовляє сам народ голосом гіркої невідомої правди. Розповіді вражають.

У наступні роки Олесь Воля працював ще напруженіше. І підсумком цієї багатоголосної подвижницької праці стала ще одна книга з попередньою назвою, яка побачила світ у 2002 році.

Це книга-пам'ятник. Книга-сповідь. Книга реквієм по убієнних голодною смертю наших співвітчизників у тридцять другому-тридцять третьому роках тепер уже минулого століття.

(Закінчення — на 4-й сторінці)

Закінчення. Початок на 3-й стор.

У книзі, як цілком слушно зазначено автором, «немає жодного слова вимислу, і кожна розповідь, смерть, благання до Бога, останній зойк і волання вмираючого, — правдиві, названі поіменно жертви і їх кати; збережені назви тюрем і катівень, міст, сіл, хуторів, кутків і вулиць, річок і ярів; складений покажчик імен з посиланням на контекст, покажчик географічних назв».

Обсяг книги 1150 сторінок. У ній — 523 спогади-розповіді очевидців.

Від новел-свідчень потерпілих терпне душа. Прочитавши кілька, вже не знаходиш собі місця, мимоволі проймаючись співпереживаннями від гіркоти наруг і людських втрат.

На фоні цього всеукраїнського горя якось дико звучать і сприймаються листи анонімників чи телефонні дзвінки, очевидно, відвертих сталіністів, учасників злочину проти українського народу, а можливо, їх нащадків. Не дивлячись на брутальність висловлювань, Олесь Воля їх теж помістив до книги:

— Не відволікайте людей від сьогоднішніх подій. Ви служите світовій мафії. Дайте можливість пожити сьогодні. Навіщо нам те чорне минуле, щоб над ним нерви псувати... (Донецьк)

— Ти, мерзота, щось дуже розписався про цей голодомор, ну ти, мабуть, думаєш, що розумака великий, а ти не знаєш того: мені звісно, де ти живеш, і цеглина для тебе приготовлена. Зупинися, образумся, бо з-за вугла конку... Кармелюк (Золотоноша).

— Умирили ті, хто не хотів працювати і будувати нове життя. Вони і створили голод. Треба бути реалістом, а не слухати ворожу брехню озлоблених свідків. Якщо ви справжній письменник, помістіть мою відповідь у книзі. Але ж ви не помістите... (Сумська область).

Розмова по телефону:
— Ти хочеш, щоб я тобі правду сказала?
— Кажіть...
— Так от — про голод не пиши!
— Чому?
— Бо вмреш. Маняк загинув, Манячка (тобто журналістка Лідія Борисівна Маняк — дружина письменника Володимира Маняка — прим. Олесь Воля) померла. І ти вмреш!

— Як вам не гріх таке заявляти?
— А я тобі ще раз кажу: не ворухи минулого. Його вже люди забули, а ти ворухиш. Не ворухиш, бо вмреш!

Щоб хоч якось потамувати голод, люди їли все, що потрапляло під руку.

У книгах Олесь Воля знаходимо назви так званої «рослинницької продукції»: акацієвий цвіт, бадилля; бруньки дерев, будякові кошики, бузина, бур'яни

різноманітні, вика, висівки, гірчак (чай-молочай), горох, гриби, жалива, жолуді з дубів, зілля різноманітне, калачі, капуста сира, капуста мерзла, картопля гнила, качани (осердя), коношина, кора дерев, кропива, кукуля, кульбаби, кураї, листя рослин, лобода, лопухи, лушпиння, люпин, люцерна, макуха, миші, молочай, плоди різноманітні, рапс, ріпа, ріпак, свиріпа, спориш, суніці, щавель, ягоди різноманітні та інше.

А ось назви так званої «тваринницької продукції»: бабаки, ворони, гави, горобці, гусинь, дичина різноманітна, дохлятина, жаби, іжаки, кішки, пацюки, птахи різноманітні, пташенята, риба, собаки, сови, слимаки, шкури тварин, ховрахи, хом'яки, черепахи, яєчка птахів, ящірки та інше.

Але це не рятувало. Вимерла уся сім'я з 15 душ

Івановича Терещенка з цього ж села померла дружина і п'ятеро дітей.

У Ганни Сидорівни Луценко з Чапаєвки помер чоловік і п'ятеро дітей. Вимерла сім'я Сергія Терентійовича Мирного з шести душ із цього ж села.

Стільки ж померло у сімействі Якова Антоновича Сердюка з хутора Сердюки...

Подібним жадливим фактам немає кінця.

Кількість померлих по населених пунктах, за книгами Олесь Воля: с. Андрійки — 100 чол., Бабичі і Сердюки — 180 чол., с. Босієвки — 58 чол., с. Буняківка — 69 чол., с. Кармазинівка — 250 чол., с. Куликівка — 78 чол., с. Мануйлівка — 500 чол., с. Олександрівка Друга — 300 чол., с. Рибалки — 100 чол., с. Сушки — 300 чол., с. Троцьки — 58 чол., с. Улинівка — 84 чол....

забути! Горе, коли вмирають люди дорослі на такій родючій, дарованій Богом землі, але найстрашніше, коли вмирають безневинні діти, надія нації... Наш оргкомітет, до якого і мені довелося ввійти, ставить зараз питання про те, щоб організаторів Голодомору судив міжнародний трибунал, подібний до Нюрнберзького, оскільки вже документально доведено, що це лихо не було стихійним, а був це нечуваний злочин перед людством, злочин цілеспрямований, послідовний, детально розроблений за стінами Кремля. Міжнародний трибунал, хоч його організувати і провести буде складно, мав би затаврувати довічним прокляттям сталінську камарилью...»

Узверненні до народу 22 листопада 2008 року з нагоди 75-ї річниці Голодомору 1932-1933 років тодішній Президент України Віктор Ющенко зокрема сказав: «Терор голодом в Україні був чітко спланованим актом геноциду. Це — очевидний факт. На відміну від інших регіонів СРСР, в Україні у людей вилучали все до крихти. Територію України і Кубані, де проживала більшість українців, оточили війська, щоб добити найменшу надію.

У справі України Сталін мав на меті одне: упокорити селянство, знищити провід нації і зламати хребет українства — найбільшій іншоетнічній частині імперії і найбільшій її потенційній загрози.

Переді мною — документ доби. Це — запис акта про смерть Андрія Остапенка від 13 травня 1933 року. «Причина смерті — значити докладно: українець».

А далі, а далі — чисте поле. Як писав італійський консул у Харкові Серджіо Граденіго, «колонізація змінить етнографічну природу України. Можливо, в дуже близькому майбутньому не доведеться більше говорити ні про Україну, ні про український народ...»

Україна вижила. І Україна перемогла.

Полтавщина, в тому числі й населені пункти нинішнього Козельщинського району, постраждали від Голодомору чи не найдужче. То ж не випадково неподалік Лубен, на Зажур-горі, поруч зі святою обителлю — Мгарським чоловічим монастирем — постав Курган Скорботи... Про нього вражаюче сильно написав у вірші «Біля Мгарського монастиря» уродженець Полтавщини, видатний поет, письменник, академік, лауреат Державної премії імені Т.Г.Шевченка, Герой України Борис Ілліч Олійник:

На цій горі, на пагорбі печалі,
Де все болить —

від квітки до хреста, —
Ідуть дощі вдвоєними плачами...

На цій горі, на пагорбі печалі,
Німіє слово і мовчать уста.

Гірка сльоза пече, як сіль чумацька.
Стоять в жалобі схилені Лубни.

І монастир — як оберіг козацький...
І дзвін влія безмовно: «Пом'яни!»

Страшне число у нелюдській напрузі
Пропалоє світи до глибини:
У тридцять три розніть ітот Ісуса.

У тридцять третім на земному пруді
Розніть ітот мільйони без вини.
Ми відспівали ітні чисті душі.

Вони нас не спалили у клятьбі.
Вони — простили...

Але пам'ять душить:
Чи маєм право ми простити собі?
... На цій горі, на пагорбі печалі,
З небесної святої чистоти
Ідуть дощі вдвоєними плачами.
Спадає плащаницею мовчання.

І тільки дзвін волає: «Не прости!».

При підготовці статті використано матеріали кни:

Інститут історії партії при ЦК Компартії України — філіал Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС. «Голод 1932-1933 років на Україні: очима істориків, мовою документів». — Київ. Видавництво політичної літератури України, 1990; О.Міщенко. «Безкровна війна». Товариство «Знання», 1990.

Воля Олесь. «Мор. Книга буття України». Київ. Видавництво «Кобза», 2002.

Районна газета «Розгорнутим фронтом», № 31, 29 березня 1933 р.

Трагедія на найродючіших чорноземах

Куточок пам'яті у квартирі Олесь Воля.

До речі, від голоду 1932-1933 років померло більше, аніж загинуло на фронтах Другої світової війни.

У книзі доктора філологічних наук, професора, ректора Полтавського державного педагогічного університету імені В.Г.Короленка Миколи Івановича Степаненка «Публіцистична спадщина Олесь Гончара» (Полтава. АСМІ. 2008), знаходимо

Григорія Андрійовича Сліпка з хутора Сліпки Бреусівської сільради.

В Олексія Бутка з Олександрівки Другої цієї ж сільради померли батько, мати, семеро хлопців, двоє дівчат — всього 11 душ.

У селі Андрійки померли Андрій Васильович Андрейко, його дружина, п'ятеро дівчат шкільного віку, два хлопці-парубки, всього 9 осіб.

В Олексія Андрійовича Сліпка з однойменного хутора померли: батько, мати, два сини, три дочки, невістка, всього — 8 душ.

У сім'ї Філата Білаша з Рибалок теж 8 душ.

У сімействі Івана Лукича Сердюка із хутора Сердюки Бреусівської сільради померло 7 душ.

Померли Яків Іванович Титар, його дружина і п'ятеро синів з села Рибалки.

У сім'ї Вустима Телятника з Чапаєвки з 11 осіб померло теж 7 душ.

Помер Яків Татарко і п'ятеро його дітей з Чечужиного. В Івана

свідчення письменника, очевидця голоду 1933 року: «Я закінчував тоді семирічку в Бреусівці. На моїх очах танув наш клас. Вчора не прийшов той, сьогодні нема ще когось. А яким чудом я вижив? Може, що в бабусі квартирувала надіслана з міста фельдшерка і ділилася з ними своєю пайкою, а вони, ті грами пересушували на сухарі — для мене...»

...Усі дні минали, як у жовтому сні, весь час перебуваєш в якомусь жовтому океані, і що тільки хотілось — спати, спати...

Прийду зі школи, надворі спека, а я — на піч. Мені холодно. Чи, може, в мене була малярія?

Весь час у напівсні, у трансі і світ жовтий-жовтий... Сонце не радувало. То був наш перший Чорнобилі. За що це все тобі, Україно? Нічого подібного не знали ні поляки, ні чехи, ні навіть румуни — які вони щасливі! Бо колективізація страшна була не самим тільки голодом; ще може, страшним було те, що люди стали аморальні, вбили в собі милосердя, здатні були на все... Прийшов мор на всіх людей. Щось подібне — апокаліптичне — тоді посувалось...» (26 липня 1989 р.).

А ось лист Олесь Гончарина (Канада) від 12 вересня 1993 року: «... Пишемо Вам у дні Скорботи, коли приспущено національні прапори по всій Україні на знак жалоби і пам'яті по загиблих під час жадливого голодомору в 1933-му році. Для мене це дата особливо болюча ще й тому, що моє дитинство бачило ці жахіття, коли моє полтавське село наполовину вимерло, коли мої шкільні товариші один за одним вгасали на очах, коли мені самому доводилося з пухлими ногами добиратися до школи, щоб здавати екзамен за сьомий клас... О, того не

Стрічка учасника з'їзду Асоціації дослідників голоду-геноциду 1932-1933 років в Україні і зібрання з нагоди 60-річчя голодомору (м.Київ. 1993) Г.Д.Сердюка.

Курган Скорботи на Зажур-горі. Зліва направо: Г.Д.Сердюк, В.Д.Панасенко, В.Г.Онищенко.

НА ВАШУ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Олесь ВОЛЯ

Завірюха

ПОВІСТЬ-РЕКВІЄМ, ОДА ПАМ'ЯТІ ЛЮДСЬКІЙ ВІЧНІЙ

Перед нами — нова книга відомого українського письменника, нашого земляка Олесь Воля (Олександра Міщенка) «Завірюха», — Київ. «Веселка»-2013! скажу одразу: людям зі слабкими нервами читати її буде, м'яко кажучи, проблематично. І не прочитати теж... не бажано. Ось така своєрідна психологічна дилема.

Кость ТАРАНЕНКО, журналіст

Та, зрештою, нічого і дивного в цьому немає. Адже у повісті йдеться про одну з найстрашніших сторінок українського народу — голодовку тридцять третього в Україні, що сталася на очах всього цивілізованого світу в самісінькому центрі Європи...

Сюжет твору досить простий і, водночас, так багатющо насичений образами, картинками природи, взаємовідносинами між людьми і загальносуспільними явищами, що дійсно бачиш: повість вийшла з-під пера справжнього майстра. Як зазначає у своєму попередньому слові до книги Василь Степаненко — директор видавництва «Веселка», «... Через образи конкретної родини Олесь Воля малює — саме малює: така вже властивість його таланту — тогочасне трагічне життя, коли вимирали з правіку хлібороби українські — батьки, матері, дідуся, бабусі. І найжорстокіше смерть викошувала беззахисних дітей і підлітків».

Центральний герой твору — Микита Завірюха. Разом з дружиною Ульяною, мамою Приською Анатоліївною трудилися вони, не покладаючи рук, на шість десятинах землі. Мали за часів НЕПУ хліб і до хліба, реманент та худобу, живність у хліві, вдяганку та взувачку. Ростило подружжя двох синів Петрика та Іваса. Нелегко було. Та не думав і не гадав Завірюха, яке лихо суне і на його сім'ю, і на весь народ — колективізація. А за нею — небачений в історії людства голодомор.

За натурою Микита Завірюха — людина з підвищеним почуттям власної гідності, не міг мовчати, коли бачив, які пройдисвіти стоять при владі. Зокрема, голова комнезаму Баран. Це й зіграло трагічну роль як у його житті, так і у житті його сім'ї. Той самий Васко Баран — плугавий недомірок, але забіяка і злодій, на якому проби ніде ставити, котрого Микита все ж неодноразово виручав з біди, навіть од вірної смерті рятував, тепер викликав його до себе в управу (бо ж начальство!) і прямо таки скаженів і пихато роздувався від вседозволеності та безмежжя своєї необмеженої влади:

« — Та ти знаєш, хто я такий! Та я...

— Урка ти недавній... підштовхував Микиту якийсь бісик. Наступати на власну гідність він не збирався.

— Та тобі що, Микито, совєцька влада не наравиця? Кісткою поперек горла?!

— Як мені подобатиметься влада, коли в неї прокралися недавній вурки...»

Це й було для Микити останньою краплею. Швидко «зплели дело», і — запроторили Завірюху на чотири роки виправно-трудовах таборів за політичною статтею 58 (антирадянська діяльність) без права на амністію...

Ось так «рідна» у особі голови Барана радянська влада розправилася із героєм громадянської війни, хліборобом з діда-прадіда Микитою Завірюхою.

Залишилася сім'я напризволяще, віч-на-віч із, як тепер говорять, «безпредделом» місцевих владних «баранів» та свавіллям центральної влади, за розпорядженням якої селянин геть був обдіраний до нитки і приречений на голодну смерть. Отож навіть, як стверджує автор, «політичні» в'язні були навіть до певної міри задоволені своєю долею і не поспішали на волю, тобто на вірну загибель...

Та недовго так продовжувалося. Змінилось начальство у таборі, і «закрутили гайки» в'язням так, що й мислити не можна було. Згодом Завірюху з партією інших бідаків відправили з Харківщини (де, власне, і розвивається сюжет повісті) на будівництво каналу імені Москви, де щоденно гинули десятки нещасних «ворогів народу»...

А сім'я Микити митарилася від села до села, аби хоч якось проіснувати, але скрізь не було просвітки, надії, порятунку... Спочатку померла бабуся голодною смертю, згодом — мати. Куди подітися охлялим ледве живим Петрикові та Івасеві?

Закінчення — сторінка 10.

Малюнок
Сергія ЛОБАЧА

ПРОФІЛАКТИКА – КРАЩИЙ ЗАСІБ ПРОТИ ГРИПУ ТА ГРВИ

РАДИТЬ СПЕЦІАЛІСТ

За даними Головного управління Державної санітарно-епідеміологічної служби у Полтавській області, на Полтавщині продовжується сезонний ріст захворюваності на гострі респіраторно-вірусні інфекції, темпи зростання у більшості міст і районів області – невисокі, показники нижче епідеміологічного порогу. Така ситуація звичайна для даного періоду року. Очікується, що епідемічний сезон грипу та гострих респіраторно-вірусних інфекцій у 2013-2014 роках в Україні характеризуватиметься помірною інтенсивністю. Епідемічний процес, швидше за все, матиме невиражений хвильовий характер із можливим підйомом захворюваності наприкінці грудня цього та на початку березня наступного року.

Практикою доведено, що найбільш ефективним засобом профілактики грипу є вакцинація. В Україні зареєстровані вакцини проти грипу: «Ваксигрип» (Франція), «Флюарікс» (Німеччина), «Інфлувак» (Нідерланди), які рекомендовані ВООЗ на епідемічний сезон 2013/2014 років і які містять штами вірусів грипу трьох типів. Єдиним протипоказанням для введення вакцини є алергія на курячий білок. Вакцина може призначатися дітям із 6-ти місячного віку.

Вакцинопрофілактику необхідно проводити в передепідемічний період (листопад) для імунізації контингентів ризику. В першу чергу, це школярі, діти дошкільного віку, підлітки, студенти, персонал медичних, дошкільних, навчальних закладів, працівникам служб громадської безпеки, робітникам сфери послуг, торгівлі, транспорту, а також особи з хронічними захворюваннями серцево-судинної, ендокринної, дихальної систем.

Грип належить до вірусних захворювань і потрапляє в організм людини повітряно-крапельним шляхом.

Щоб не захворіти, необхідно щодня гуляти на свіжому повітрі, дотримуватися правил особистої гігієни, загартовувати свій організм, займатися фізкультурою і спортом, повноцінно харчуватися, вживати в їжу продукти, багаті на фітонциди (часник, цибуля) та на вітамін С (квашена капуста, лимони, шипшина, калина, журавлина тощо).

Як попередити зараження грипом?

Перш за все, слід уникати контакту з особами, що мають прояви грипозної інфекції; обмежити відвідини місць великого скупчення людей; часто провітрювати приміщення і мити руки з милом; не торкатися очей, носа або рота немитими руками; уникати обіймів, поцілунків і рукошлясків; при чханні або кашлі прикривати ніс і рот одноразовою носовою серветкою;

Що робити, якщо в сім'ї є хворий на грип?

Хворі на грип небезпечні для оточуючих, тому повинні бути негайно ізолювані. Неприпустима їх поява у громадському транспорті, дитячих колективах та інших місцях масового перебування людей.

Хворого необхідно розташувати в окремій кімнаті або загородити ширмою, виділити йому індивідуальний посуд, рушник, предмети особистої гігієни. Старайтеся не допускати контакту хворого зі здоровими членами сім'ї, окрім тих, хто доглядає за ним. Особа що доглядає за хворим, повинна носити двошарову марлеву пов'язку або разову маску, яку потрібно міняти кожні 4 години. Після кожного контакту з хворим необхідно ретельно мити руки з милом. Крім цього, слід провітрювати приміщення декілька разів на добу, щодня робити вологе прибирання оселі і забезпечувати достатню вологість повітря у приміщенні.

До приходу лікаря давайте хворому пити багато рідини (сік, негазована вода, морс, компот тощо). І ні в якому разі не займайтеся самолікуванням. Відповідне медикаментозне лікування хворому призначає тільки лікар!

А. ВОЛИК,
начальник епідемічного відділу Комсомольського міськрайонного управління Державної санітарно-епідеміологічної служби

ДЕШО ПРО ОДНУ З НАЙЗАГАДКОВІШИХ ХВОРОБ ЛЮДСТВА

Мова піде про псоріаз — одне із найпоширеніших захворювань шкіри, яке триває роками, супроводжується чергуванням рецидивів і ремісій. За даними Української Асоціації Псоріазу, в Україні, приблизно 1,5 млн. хворих на псоріаз, а в Полтавській області їх близько трьох тисяч.

Оскільки одною з найважливіших проблем пацієнтів та громадськості є низька інформованість про це захворювання, у 2013 році в Україні ініційовано проведення щорічних Національних Днів Псоріазу.

Завдання ініціативи: проведення низки заходів, спрямованих на актуалізацію проблеми на території України; підвищення освіченості аудиторії про захворювання та методи його контролю; спрощення доступу лікарів до інформації про сучасні методи лікування, які визнані у світі. «Національні дні псоріазу пройшли в Україні у кінці жовтня. Вони не відносяться до категорії заходів для вузьких спеціалістів, а є інформативними акціями, спрямованими на поширення обізнаності населення з цієї проблемою; до інформаційно-освітніх і профілактичних заходів долучилися українські дерматологи, ревматологи, терапевти та сімейні лікарі.

Важливо, щоб усі, хто вже досить давно хворіє на псоріаз, дізналися, що сьогодні існують методи, які можуть забезпечити комфортне існування з цією хворобою. Приблизно п'ять років в Україні та світі наявні дієві методики лікування, достатні фахівці, які володіють методами лікування для досягнення стійкої ремісії. Але люди, які мають негативний досвід лікування, шукають альтернативні шляхи вирішення своєї проблеми — звертаються за допомогою до цілителів, знахарів, представників мережевого маркетингу, і, таким чином, лише доводять хворобу до важких ускладнень.

Деякі факти про захворювання

Псоріаз є одним із найзагадковіших, можна навіть сказати, містичних захворювань.

Псоріаз — хронічне захворювання шкіри, яке виникає внаслідок спадкової схильності під дією різноманітних пускових чинників. Основними з них є стрес, інфекційні захворювання, похибки в дієті, зловживання алкоголем та куріння. Псоріаз характеризується появою на шкірі характерного висипу у вигляді ділянок потовщення шкіри (інфільтрації) з почервонінням (еритемою) та лущенням на поверхні елементів висипу.

Залежно від форми захворювання та перебігу локалізація, розміри та інші характеристики елементів висипу можуть змінюватися в достатньо широкі межі. Висипання може не викликати суб'єктивних відчуттів, а може супроводжуватися свербіжем. Шкіра, уражена бляшками, може тріскатися і кривавитися, а в окремих випадках висип може набувати мокнучого характеру, що свідчить про стрімкий агресивний перебіг захворювання.

Більшість пацієнтів здатна контролювати псоріаз за допомогою лікування, призначеного дерматологом. Його поділяють на загальне і місцеве. У випадках поширеної форми хвороби основним є загальне лікування. При обмежених формах — вистачить місцевої терапії.

Зазначу, що псоріаз є незаразною хворобою. Це — пожиттєвий стан, прояви якого можливо повністю контролювати. Він не є перешкодою для вагітності і не порушує дітородну функцію у жінок. Не треба боятися людей хворих на псоріаз, бо ця хвороба не передається від людини до людини.

Статистика свідчить, що у кожного четвертого хворого на псоріаз неминуче виникає ускладнення у вигляді псоріатичного артриту. Щороку кількість таких хворих зростає. Як правило, від початку діагностування захворювання через вісім-дев'ять років пацієнт страждає на псоріатичний артрит. Втрата працездатності є найважливішим соціально-економічним наслідком псоріатичного артриту. Вона може виникнути на ранній стадії розвитку хвороби і стати пожиттєвою проблемою. Треба пам'ятати, що псоріатичний артрит без адекватного своєчасного лікування може призвести до інвалідизації. Такі хворі через свою непрацездатність швидше йдуть на пенсію або взагалі припиняють працювати.

В Україні існує 18 спеціалізованих центрів для лікування псоріазу, чотири з яких розташовані в Києві, решта — в регіонах. У переважній більшості, це заклади державної чи комунальної форми власності, також є приватні, які мають необхідне обладнання і на ранніх стадіях захворювання можуть надати дієву допомогу.

На 2014 рік заплановано створення єдиного Всеукраїнського реєстру хворих на псоріаз, одна з цілей якого — виділення державних коштів на лікування псоріазу.

Неля НАЗАРЕНКО,
лікар-дерматолог

Аіòàèіé ØÅÅ×ÁÍ ÊÏ :
«Ï àèí çà àñîö –
òñî çà êîæî ï àî» –
öå í àø î ðèé òèè

Те, що країні потрібна страхова медицина, сьогодні вже не викликає сумніву. Скільки хворих щодня усвідомлюють, що придбання необхідних медикаментів – занадто дороге задоволення для людини, яка багато років вдало працювала і не мала змоги заощадити грошей? Скільки людей вимушені «працювати на аптеку», коли йдеться про повернення здоров'я або збереження життя? На жаль, подібна статистика відсутня.

Враховуючи неповне бюджетне фінансування охорони здоров'я, пацієнт у випадку хвороби, залишається сам на сам зі своєю проблемою. Низька платоспроможність основної частини населення не дозволяє йому отримувати медичну допомогу в повному обсязі. Потрапивши в лікарню, людина отримує список ліків, шукає на них гроші.

Але вже зараз можна захистити своє здоров'я. Вже близько 130 років відомий механізм, який дозволяє забезпечити своє лікування всім бажаним: це механізм лікарняних кас — об'єднань потенційних пацієнтів, які не чекають милості від держави, а своїми зусиллями та коштами забезпечують своє лікування.

Рівно 10 років тому перших своїх членів прийняла благодійна організація «Лікарняна каса Полтавщини». Як вона працює сьогодні, розповів виконавчий директор ЛК Віталій Шевченко:

— Перш за все, зазначу, що «Лікарняна каса Полтавщини» — організація не медична, вступати до неї може кожен бажаний. Ми співпрацюємо з усіма державними медичними закладами області і маємо можливість забезпечити їх медикаментами для лікування членів ЛК. За весь період з 2004 року членами БО «Лікарняна каса Полтавщини» стало 25459 осіб (1,72 % загальної кількості населення області). Надано допомогу на лікування у 140 тисячах випадків звернень у сумі 27 млн. грн., на медичне обладнання — понад 5,5 млн. грн..

З 2011 року члени «Лікарняної каси Полтавщини» мають можливість отримувати ургентну допомогу не лише в Полтавській області, а також у Житомирській, Рівненській, Херсонській, Харківській, Львівській областях та в містах Києві, Чернівці, Сумах, Маріуполі. Співпраця лікарняних кас з іншими членами ВГО «Асоціація працівників лікарняних кас України» дає можливість починати об'єднання зусиль різних областей та надавати допомогу членам організації у різних регіонах України. Сума допомоги при лікуванні в Полтавській області необмежена, але кількість разів лікування залежить від тяжкості захворювання. Що стосується допомоги за межами Полтавської області, то вона обмежена до 4 000 грн.

За рахунок організації забезпечується лікування гострих, невідкладних станів та загострення хронічних захворювань за переліком — Фармацевтичним формуляром, який сформовано згідно з протоколами Міністерства охорони здоров'я України та рекомендаціями обласних фахівців. Забезпечення медикаментами відбувається при лікуванні до 12 днів стаціонарного та 10 днів амбулаторного лікування.

БО «Лікарняна каса Полтавщини» підписала договори про спільну діяльність з 94 лікувально-профілактичними закладами Полтавської області, що надає можливість касі надавати благодійну допомогу даним лікарям. За період роботи організації з 2004 по 2012 рік лікарняна каса надала благодійну допомогу ЛПЗ області медичним обладнанням на суму понад 3,7 млн. грн.. До речі, нещодавно і Козельщинська ЦРЛ отримала новий електрокардіограф.

Наведу деякі дані про членство у благодійній організації «Лікарняна каса Полтавщини» мешканців Козельщинського району. Зараз у районі налічується 375 членів ЛК, що становить 1,85 % від усього населення району. 14 трудових колективів виявили бажання стати колективними членами організації.

З 2004 по 2012 роки «Лікарняна каса Полтавщини» надала Козельщинському району благодійну допомогу у вигляді медикаментів та засобів медичного призначення на суму 447674,61 грн. у 2358 випадках. На лікування в інших закладах Полтавської області членам БО «Лікарняна каса Полтавщини» Козельщинського району надано допомогу у 397 випадках на суму 77311,03 грн.. Сума благодійної допомоги Козельщинській ЦРЛ медичним обладнанням становить 25833,2 грн., а загальна сума допомоги жителям району — 550818,84 грн..

За 9 місяців 2013 року члени Лікарняної каси Полтавщини — мешканці Козельщинського району отримали медикаментів у районі за рахунок ЛК на суму 46029,94 грн.

З цього року можна отримати допомогу при лікуванні в будь-якій точці України. Наш досвід вивчають і впроваджують в інших областях, і, можливо, даний механізм є найбільш придатний для умов України.

Нагадаю, щомісячний членський внесок становить 2,5% від мінімальної заробітної плати — на даний час це 20 гривень. Для членів ЛК, які у ній більше 2 років, мають пільги та додаткові умови, про які ви можете дізнатися на сайті: www.poltavalk.com.ua. Поставити запитання можна за телефоном (0532)-63-74-56, або в організації за адресою: місто Полтава, вулиця Залізна, 17, чи у відповідального за ведення Лікарняної каси у центральній районній лікарні.

Тож потурбуйтеся за своє здоров'я завчасно, а ми забезпечимо ваше лікування!

Підготувала Надія ЛИТВИН

ОПРИЛЮДНЕННЯ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
голови райдержадміністрації
11.11.2013 смт Козельщина №308

Зареєстровано у Козельщинському районному управлінні юстиції 14.11.2013 за №11/201

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ЦЕНТР
НАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ПРИ
КОЗЕЛЬЩИНСЬКІЙ РАЙОННІЙ ДЕРЖАВНІЙ АДМІНІСТРАЦІЇ

Відповідно до статей 6, 13, 41 Закону України «Про місцеві державні адміністрації», Закону України «Про адміністративні послуги», Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», постанови Кабінету Міністрів України від 20 лютого 2013 року №118 «Про затвердження Примірного положення про центр надання адміністративних послуг» та з метою створення доступних та зручних умов для реалізації та захисту прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб щодо отримання адміністративних послуг:

1. Затвердити Положення про Центр надання адміністративних послуг при Козельщинській районній державній адміністрації (додається).
2. Адміністратору апарату районної державної адміністрації Ляшенко Л.П. забезпечити подання цього розпорядження голові районної державної адміністрації на державну реєстрацію до Козельщинського районного управління юстиції та оприлюднення його в районних засобах масової інформації.
3. Це розпорядження голови районної державної адміністрації набирає чинності з дня його офіційного опублікування.
4. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на першого заступника голови районної державної адміністрації Срібного А.І.

Положення про Центр надання адміністративних послуг при
Козельщинській районній державній адміністрації

1. Центр надання адміністративних послуг при Козельщинській районній державній адміністрації (далі - Центр) - це постійно діючий робочий орган, в якому надаються адміністративні послуги через адміністратора шляхом його взаємодії з суб'єктами надання адміністративних послуг.
2. Рішення щодо утворення, ліквідації або реорганізації Центру приймається головою Козельщинської районної державної адміністрації.
3. Центр у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України і Кабінету Міністрів України, розпорядженнями голови Полтавської обласної державної адміністрації та голови Козельщинської районної державної адміністрації та цим положенням.
4. Основними завданнями Центру є:
 - організація надання адміністративних послуг у найкоротший строк та за мінімальної кількості відвідувань суб'єктів звернень;
 - спрощення процедури отримання адміністративних послуг та поліпшення якості їх надання;
 - забезпечення інформування суб'єктів звернень про вимоги та порядок надання адміністративних послуг, що надаються через адміністратора.
5. Центром забезпечується надання адміністративних послуг через адміністратора шляхом його взаємодії із суб'єктами надання адміністративних послуг.

Перелік адміністративних послуг, які надаються через Центр, визначається розпорядженням голови Козельщинської районної державної адміністрації та включає адміністративні послуги органів виконавчої влади, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України.
6. У Центрі, за розпорядженням голови Козельщинської районної державної адміністрації здійснюється прийняття звітів, декларацій та скарг, розгляд яких віднесено до повноважень районної державної адміністрації.
7. Складовою частиною Центру є Дозвільний центр, утворений відповідно до Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», який забезпечує надання адміністративних послуг з видачі (переформлювання, видачі дублікатів, анулювання) документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності.
8. Суб'єкт звернення для отримання адміністративної послуги в Центрі звертається до адміністратора апарату районної державної адміністрації (далі адміністратор) - посадової особи Козельщинської районної державної адміністрації, яка організує надання адміністративних послуг.
9. Адміністратор призначається на посаду та звільняється з посади головою Козельщинської районної державної адміністрації. Кількість адміністраторів, які працюють у Центрі, визначається головою Козельщинської районної державної адміністрації.
10. Адміністратор має іменну печатку (штамп) із зазначенням його прізвища, імені, по батькові та найменування Центру.
11. Основними завданнями адміністратора є:
 - надання суб'єктам звернень вичерпної інформації і консультацій щодо вимог та порядку надання адміністративних послуг;
 - прийняття від суб'єктів звернень документів, необхідних для надання адміністративних послуг, здійснення їх реєстрації та подання документів (їх копій) відповідним суб'єктам надання адміністративних послуг не пізніше наступного робочого дня після їх отримання з дотриманням вимог Закону України «Про захист персональних даних»;
 - видача або забезпечення надсилання через засоби поштового зв'язку суб'єктам звернень результатів надання адміністративних послуг (у тому числі рішення про відмову в задоволенні заяви суб'єкта звернення), повідомлення про можливість отримання адміністративних послуг, оформлених суб'єктами надання адміністративних послуг;
 - організаційне забезпечення надання адміністративних послуг суб'єктами їх надання;
 - здійснення контролю за додержанням суб'єктами надання адміністративних послуг строку розгляду справ та прийняття рішень;
 - надання адміністративних послуг у випадках, передбачених законом.
12. Адміністратор має право:
 - безоплатно одержувати від суб'єктів надання адміністративних послуг, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери їх управління, документи та інформацію, пов'язані з наданням таких послуг, в установленому законом порядку;
 - погоджувати документи (рішення) в інших державних органах, органах місцевого самоврядування, отримувати їх висновки з метою надання адміністративної послуги без залучення суб'єкта звернення з дотриманням вимог Закону України «Про захист персональних даних»;
 - інформувати керівника Центру та суб'єктів надання адміністративних послуг про порушення строку розгляду заяв про надання адміністративної послуги, вимагати вжиття заходів до усунення виявлених порушень;
 - посвідчувати власним підписом та печаткою (штампом) копії (фотокопії) документів і виписок з них, витягів з реєстрів та баз даних, які необхідні для надання адміністративної послуги;
 - порушувати клопотання перед керівником Центру щодо вжиття заходів з метою забезпечення ефективної роботи Центру.
13. Із метою здійснення матеріально-технічного та організаційного забезпечення діяльності Центру у структурі Козельщинської районної державної адміністрації утворюється відповідний структурний підрозділ, на який покладается здійснення функцій з керівництва та відповідальності за організацію діяльності Центру.
14. Центр очолює адміністратор, на якого покладается здійснення функцій з керівництва та відповідальності за організацію діяльності Центру. Адміністратор призначається на посаду та звільняється з посади головою Козельщинської районної державної адміністрації.
15. Адміністратор Центру відповідно до завдань, покладених на Центр:
 - здійснює керівництво роботою Центру, несе персональну відповідальність за організацію діяльності Центру;
 - організовує діяльність Центру, у тому числі щодо взаємодії із суб'єктами надання адміністративних послуг, вживає заходів до підвищення ефективності роботи Центру;
 - координує діяльність адміністраторів, контролює якість та своєчасність виконання ними обов'язків;
 - організовує інформаційне забезпечення роботи Центру, роботу із засобами масової інформації, визначає зміст та час проведення інформаційних заходів;
 - сприяє створенню належних умов праці у Центрі, вносить пропозиції голові Козельщинської районної державної адміністрації щодо матеріально-технічного забезпечення Центру;
 - розглядає скарги на діяльність чи бездіяльність адміністраторів;
 - може здійснювати функції адміністратора;
 - виконує інші повноваження згідно з актами законодавства та цим Положенням.
16. Центр під час виконання покладених на нього завдань взаємодіє з центральними та місцевими органами виконавчої влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами або організаціями.
17. Час прийому суб'єктів звернень до Центру становить шість днів на тиждень та сім годин на день без перерви на обід і є загальним (єдиним) для всіх адміністративних послуг, що надаються через Центр. Центр не рідше ніж два дні на тиждень здійснює прийом суб'єктів звернень до 20-ї години.
18. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення діяльності Центру здійснюється за рахунок державного бюджету.

Керівник апарату райдержадміністрації

В.П.ГОРДІЄНКО

РІШЕННЯ
двадцять шостої сесії шостого скликання
31.05.2013 р.Про пайову участь замовників у розвитку інфраструктури населених
пунктів Михайлівської сільської ради

З метою забезпечення збалансованого економічного і соціального розвитку населених пунктів та залучення замовників до пайової участі у створенні і розвитку інженерно-транспортної та соціальної інфраструктури, на підставі законів України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про регулювання містобудівної діяльності», керуючись ст. 27, 31, 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», виконавчий комітет Михайлівської сільської ради ВІРІШИВ:

1. Затвердити Порядок пайової участі замовників у розвитку інфраструктури населених пунктів (додаток 1)
2. Затвердити Порядок розрахунку пайової участі замовників у розвитку інфраструктури населених пунктів у разі будівництва об'єктів, загальна кошторисна вартість яких згідно будівельним нормам, стандартами і правилами не визначена (додаток 2)
3. Затвердити Примірну форму договору про пайову участь замовника у розвитку інфраструктури населених пунктів з розрахунком величини пайової участі та графіком внесення коштів (додаток 3)
4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на сільського голову Дянька П.А.

Сільський голова

П.А.ДАНЬКО

НА ВАШУ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

ПОВІСТЬ-РЕКВІЕМ, ОДА ПАМ'ЯТІ ЛЮДСЬКІЙ ВІЧНІЙ

(Закінчення.)

Початок на 4-й сторінці).

«Ідемо шукати батька», — вирішили нещасні діти. І — зайцями» помандрували потягами на схід...

Не застали хлопці живого батька. Загинув у водяній круговерті, коли дамбу прорвало. А з ним і ще 68 нещасних «ворогів»...

«... — Куди ходімо?»

— А туди ходімо... на залізничну станцію. В Україну повертатись будемо...

— Та в Україні ж голодовка! — здригнувся ляжливо Івась. — Жити там як?..

— Буде якось воно... — як відрізав із суворістю сухістю Петрик.

...Що чекатиме на рідній українській землі, сироти не знали, точніше, боялись знати. Цього, здається, не

знав і сам Бог яснovidючий: Бог поки що жорстокий і злочинно несправедливий до праведних і совісних людей...»

Ось так, на досить-таки мінорній ноті закінчується повість.

Що й казати, гнітюче враження від прочитаного. І сама собою виникає думка: чому автор своєю увагою не дав надії на кращу долю цим дітям, та й усьому народові? Чому хоча б частково не покарано зло в особі згаданої зграї «баранів»? Хотілося і про це дізнатися на сторінках «Завірюхи», але... Така була, певно, задумка письменника — з голих фактів роботи тоб, читачу, власні висновки. І не цурається треба нашої трагічної минувшини, як це дехто робить нині, а, повторюю, висновки з неї робити, аби подібно-го ніколи більше не трапилося. І ще

одне: прискіпливий історик, певно, помітить у повісті деякі неточності. Зокрема, мова йде про 30-і роки минулого століття, а в селах України (у творі) ще діють... комнезами, які були ліквідовані на початку 20-х років. Але це теж, гадаю, свідомо неточність. Автор підкреслює, що після НЕПу, який до певної міри дав надію на краще майбутнє, знову прийшла пора «воєнного комунізму», коли вседозволеність і свавілья чинилися на кожному кроці. Ось така була беззаперечна «перемога» соціалізму на селі. Але це моя особиста думка. Загалом же ця книга гідна уваги українського читача. Тим паче у рік відзначення трагічної дати — 80-річчя голодомору в Україні. І нехай відома фраза «ніхто не забутий, ніщо не забуте» набатом озивається у серці кожного українця.

НОВИНИ СПОРТУ

16-17 листопада у місті

Києві відбувся Чемпіонат Світу із пауерліфтингу і жиму штанги лежачи за версією GPA-GPW. Участь у змаганнях узяло близько 250 спортсменів. Полтавську область представляло дванадцять атлетів, п'ятеро з них — наші земляки (на знімку). Представники козельщинського краю виступили достойно: виборовши чотири чемпіонські звання та одну срібну нагороду.

У ваговій категорії до 52 кг виступав Анатолій Старошенко (вікова група 13-15 років) і став чемпіоном.

У ваговій категорії до 82 кг (вікова група юніори) чемпіоном став Олег Янович. Серед чоловіків у ваговій категорії до 110 кг чемпіоном став Руслан Винник. Крім цього, Руслан посів друге місце у тязі штанги.

Серед ветеранів вікова категорія 50-59 років у жимі штанги лежачи чемпіоном став Олександр Костиря. Срібло у ваговій категорії 67 кг вікова група 18-19 років виборов Роман Феценко.

Спортсмени та їх батьки вдячні за сприяння в організації поїздки на Чемпіонат Світу депутату обласної ради, генеральному директору ТОВ «Агрофірма «Добробут» Олександрову Коваленку, директору ТОВ «Метекс-Агро» Олегу Мусяйченку, керівнику ФГ «Хлібодар» В'ячеславу Головку.

М.ОПЕРАЙЛО

Кожна родина має свої обереги, своїх берегинь: це дідуся і бабусі — найстаріші і наймудріші люди в роду, що бережуть його від лиха. І саме для них у Василівці відбулося свято «Спогади минулого».

Усі, хто прибули на нього, вшанували людей похилого віку — досвідчених, мудрих, добрих, які вклали свою працю у розвиток і процвітання рідного краю. Щірі слова вдячності адресувала місцевим ветеранам праців сільської голова Алла Таратута. Вона представила кожного, хто прийшов на свято «Спогади минулого». Згадали разом, ким працював кожен із них, а також їх друзинь та чоловіків. Побажала, щоб жили надією, дружили з удачею, щоб було якнайменше тривоги, а роки були опорою. Померлих пом'янули хвилиною мовчання. На закінчення сільський голова подарувала пісню «Мої батьки» у власному виконанні. А ведуча — секретар Василівської сільської ради Тамара Гаврилішина — запросила гостей згадати цікаві моменти з минулого, тому свято супроводжувалось і гумором.

До їх зжоршок придивіться,
станьте ближче й поклоніться... НА СВЯТІ

Гуморесками, та ще й з домашніми пірижечками, пригостила присутніх і односельчанка Людмила Петrenchенко. Авторські вірші про маму, про село представила наймолодша учасниця свята, учениця 7-го класу Василівської ЗОШ І-ІІ ст. Альбіна Давід.

Запрошені співали улюблені пісні під акомпанемент гармоніста Олексія Анатолійовича Боська. А потім усі разом пригостилися солодощами, напоями, які забезпечив голова ФГ «Еліта», депутат районної ради Василь Петрович Бордин, за що ми щиро йому вдячні і бажаємо

міцного здоров'я, успіхів і високих врожаїв.

Це свято в нас проводилося вперше і, на мою думку, воно має право на продовження у наступному.

Мар'яна ДУМНИЦЬ, с.Василівка

СВІТ НЕ БЕЗ ДОБРИХ ЛЮДЕЙ

Не залишаємось осторонь чужої біді

Благодійність — це не тільки допомога сиротам чи пожертви на операцію, це також вклад у майбутнє країни: її здоров'я, культуру та освіту. Це фактично інвестиція в інтелектуально-духовний потенціал країни. Адже ніколи і ніяка влада не зможе заповнити всі ніші у суспільстві та вирішити абсолютно всі соціальні проблеми громадян.

Приємно, коли до благодійності долучаються все більше людей. Наприклад, грошову допомогу виділив обласний депутат Юрій Іванович Бульбаха жителем Василівської сільської ради. Кошти були розподілені на покращення стану здоров'я та лікування для двох осіб: жителя с. Василівки С.В.Кривоноса і жительки с.Трудовику В.К.Макаренко.

Від їх імені та від себе особисто щиро дякуємо за таку потрібну на даний момент для них допомогу. Обласний депутат не забуває про своїх виборців, допомагає по можливості. Бажаю Вам, Юрію Івановичу, щастя, багатирського здоров'я, бадьорого настрою, міцності духу і наснаги для здійснення всього задуманого.

А всім жителям зичу міцного здоров'я і ніколи й нікому не залишатися віч-на-віч із недугами.

Алла ТАРАТУТА, Василівський сільський голова

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ

25 листопада - 1 грудня

ОВЕН. Якщо ви потрапили у якусь складну ситуацію, пустіть усе на самоплив і нічого не робіть: свого часу все само вирішиться найкращим чином. Зараз вам необхідно приборкати свою гордість: вияв смиренності іноді може приносити певну вигоду.

ТЕЛЕЦЬ. Чекайте деяких змін, пов'язаних із вашим фінансовим і соціальним становищем. Також вас чекає нагорода за добрі справи і вчинки, які ви колись зробили заради інших людей.

БЛИЗНОКИ. Весь тиждень вас буде супроводжувати успіх у стосунках із протилежною статтю. Тому не втрачайте часу даремно. Зробіть коханій пропозицію руки і серця або просто заведіть нову подружку.

РАК. На цьому тижні ви можете витратити значну суму грошей. Відмовтеся від сумнівних угод, відкладіть на деякий час великі покупки, і скоро ви переконаєтеся, що прийняли правильне рішення. Починаючи з середини тижня намагайтеся тримати язик за зубами і не видавайте своїх секретів. Працюючи над новими проектами, не давайте оточуючим вникати в їх суть, інакше дехто вирішить їх заповзичити.

ЛЕВ. Ви отримаєте цінну інформацію, якщо будете уважно слухати і спостерігати. Дійте дипломатично, щоб домогтися здійснення ваших заповітних бажань і планів. На цьому тижні у вашому будинку можливі поломки годинників та інших речей. Не шукайте в цьому будь-яких ознак і знаків — це було передбачено долею.

ДІВА. Не дивуйтеся, але на цьому тижні можливі спільні проекти з вашими колишніми ворогами і конкурентами. Максимально використовуйте всі свої резерви і сили, щоб отримати те, що призначене вам самою долею. Будьте стриманішими — зараз багато залежатиме саме від вашого вміння тримати себе в руках. Чим активніше та ініціативніше ви будете діяти у ці дні, тим більшого зможете досягти в майбутньому.

ТЕРЕЗИ. На цьому тижні ви зможете обзавестися покровителями, які потім стануть для вас надійною опорою. Є шанс домогтися прихильності впливових осіб. Будьте на виду у начальства, не втрачаючи при цьому почуття міри і такту.

СКОРПІОН. Настає досить неспокойний тиждень, який принесе вам багато проблем у спілкуванні. Дасть про себе знати давній конфлікт. Вас спробують вивести з рівноваги, тому тримайтеся осторонь від неприємних вам людей. Ваші близькі можуть дорікнути вам у неувважності і завадати від вас неможливого. Не виключено, що з їх боку будуть спроби обмеження вашої свободи. Але наприкінці тижня вас чекає приємний сюрприз.

СТРІЛЕЦЬ. Не витрачайте занадто багато часу на розваги — краще займіться громадськими справами. Ви зможете отримати те, що хочете. Всі ваші бажання обов'язково здійсняться.

КОЗЕРІГ. Події, які на перший погляд здаються ніяк з вами не пов'язаними, можуть завдати збитків. Вам не завадитиме на час зачатися, «піти в тінь», а то й зовсім відправитися у відпустку. Важливі справи і рішення перенесіть на інший тиждень. Відмовтеся від публічних виступів і гучних заяв, інакше ви ризикуєте зіпсувати позитивне враження про себе.

ВОДОЛІЙ. Вас очікують приємні зміни. Не втрачайте пильності і не дозволяйте тому, що призначене вам долею, прослизнути повз вас. Ви володітимете здатністю отримати те, що захочете. Всі ваші бажання повинні виконуватися! А якщо такого не станеться, скористайтесь магією виконання бажань.

РИБИ. Вас чекає багато справ і проблем, але всі вони, зрештою, принесуть вам благополуччя. Хоча ви не можете зараз зробити все самотужки — вам потрібно буде прийняти сторонню допомогу. Якщо у вас є далекоюсяжні плани, не бійтеся звернутися до друзів і родичів, які допоможуть їм втілитися в життя.

УСМІХНІТЬСЯ! У мене класичний жіночий гардероб:

1. Надіти нічого.
2. Вішати нікуди.
3. Викинути шкודה.
4. І спеціальна полиця «Рантом схудну!»

— Хочу тебе привітати.
— З чим?
— Якось бачив, як ти з молодницею під руку ходив. Обурився?
— Та ні, перебрив.

СНУД

НА ЗАМІТКУ МОДНИЦЯМ

Зима не за горами, скоро стовпчик термометра впаде до мінуса. Але зима — це не привід забувати про модні тенденції, тим більше що дизайнери створюють аксесуари, які не тільки прикрашають, але і дарують затишне тепло. Снуд — це об'ємний, недбало намотаний на шию шарф. Також він може служити в якості головного убору для тих, хто не дуже полюбляє шапки. Снуд ще може служити оригінальним доповненням образу і навесні, і восени, коли на вулиці трохи прохолодно. Його можна зв'язати ромбами, косами і просто лицьовими петлями, надягати на пальто або куртку, разом з футболкою, джинсами і піджаком, поверх тренча, з чим завгодно і при цьому виглядати стильно і відчувати комфортне тепло. Пропонуємо вашій увазі схему легкого ажурного снуду, який підкреслить вашу непо-

вторність. Ширина 50 см, довжина 120 см.

Потрібно близько 50 г ниток (вовна/акрил) 1613 м/100 г в двоє, спиці №3.

Візерунок — звичайна сіточка:

Повний візерунок сіточки:
1 ряд — 2 лицьові, накид, 2 лицьові, накид;
2 ряд — накид, 2 лицьові, накид, 2 лицьові;
парні ряди — виворітні петлі.
або такий:
1 ряд — 2 лицьові разом, накид;
3 ряд — накид, 2 лицьові разом
2-ий і всі парні ряди — виворітні.

22 ЛИСТОПАДА. Цього дня вшановується пам'ять преподобної Мотрони. У народі день цей називався Мороз Мотрони. Селяни помітили, якщо гусак виїде на лід, продовження осені буде без морозів. А іній на деревах, навпаки, передвіщає мороз. Якщо на Мотрону буде туман — до відлиги.

23 ЛИСТОПАДА вшановується пам'ять апостолів Ераста, Олімпа, Родиона. У народі казали: «З Ераста чекай льодяного насту». Іній на деревах передвіщає мороз, а туман — тепло. Однак, якщо цього дня на деревах іній лежав зранку, то до самого Введення (4 грудня) морози будуть змінюватися відлигою. Погода у цей час дуже мінлива: «Ераст на все гаразд; і на холод, і на голод, і на хуртовину».

24 ЛИСТОПАДА відзначається день преподобного Федора Студита, сповідника. У народі казали: «З дня святого Федора Студія прилітають зимові вітри, від яких буває холодно на дворі й морозно на землі». Зазвичай з цього дня починає студити і морозити: «На Студія холоднеча що не день — лютиша і гірша». Часто це буває сніжний день. Якщо цього дня було вогко та йшов сніг, чекали відлиги до Введення (4 грудня). Якщо день був ясним, незабаром мало бути похолодання. За цим днем передбачали погоду на майбутню зиму: якщо день був теплим, то й зима буде теплою, і навпаки.

25 ЛИСТОПАДА вшановується пам'ять святителя Івана Милостивого, патріарха Олександрійського. На Івана зазвичай буває сніг. Якщо дощ на Івана Милостивого, то знову ж таки, відлига буде до Введення (4 грудня). У давнину пророблювали такий ритуал: у сніг,

який щойно випав, вставляли соломинку, якщо вона провалиться, значить, сніг зійде, якщо не провалиться — залишиться на землі. Якщо сніг цього дня випадає, то вважалось, що зима довго з місця не рушить і весна буде пізньою.

26 ЛИСТОПАДА. Цього дня вшановується пам'ять святителя Івана Златоустого, архієпископа Константинопольського. З минулих часів відомо, що «на Златоуста все поле порожне». У цей час «всяка зяб зупиняється в рості», тобто земля занурюється у сон до весни. У давнину казали: «Зиває зима на Івана Златоустого свою свиту: хурделиця і заметілям дає наказ — відлиги вгамувати». Іній на деревах у цей день вказував на те, що можна чекати гарного врожаю.

27 ЛИСТОПАДА відзначається день апостола Пилипа. Погода цього дня багато в чому визначала майбутній урожай: іній на Пилипа — до врожаю вівса, дощ — пшениці. Якщо хмарне небо чи випаде сніг — до негожого травня; іній на деревах — до морозу, туман — на відлиги, а якщо вночі був іній, вдень сніг не випаде. Прислуховувались і до пернатих «сусідів»: «На Пилипа ворона каркне — до відлиги».

28 ЛИСТОПАДА вшановується пам'ять сповідників Гурія, Самона та Авива. У народі цей день називали Гур'євим, і відзначали: «Сніг, що випав на Гурія, аждо весни не розтане». Ще казали: «На Гуріїв день зима з коня злізає, встає на ноги, кує сиві морози, стелить річками, озерами крижані мости, сипле з одного рукава сніг, а з іншого — іній». Багато снігу цього дня передвіщає врожайний рік, а похмура погода — мокрий травень.

НАРОДНИЙ ПРОГНОСТИК
22-28 ЛИСТОПАДА

ЯК ЗМУСИТИ ДИТИНУ ЛЮБИТИ ЧИТАТИ?

Сходила я недавно на батьківські збори. «Тралі-валі, Вася те, Дуся це... а от Єгор — єдиний, до кого у мене немає претензій з літератури та читання...» Весь клас дружно до мене обертається. Я червонію, кокетливо прикриваюся пухом і сповзаю під парту. Якесь первісне бажання виправдовуватися — мовляв, так, ну ось такий він у мене вродив, любить читати... Усі люди, як люди, а мій ось... Після зборів батьки оперативні беруть мене в кліщі, затискають у кутки і запитують дослівно наступне: — А ЯК ВИ ЙОГО ЗМУСИЛИ ЛЮБИТИ ЧИТАТИ?

Повний будинок книг... — У нас теж повний будинок, тато мій ще збирав бібліотеку, книжки дефіцитні тоді були. Три шафи книг, навіть сторінки не розклеїли — бери, читай. І ми весь час купуємо: і журнали, і детективи... А він усе перед телевизором сидить!

Музику на комп'ютері! — А новини? — Інтернет, радіо. Та й не особливо я цікавилася новинами. Найважливіше по радіо скажуть, а подробиці особистого життя зірок мені нецікаві. — Ну, як же... не знати, що в світі відбувається...

Дивляться нас немає! — Бувальщина не як на небожителя — як на безпечного психа. — А фільми дивитися? — З диска на комп'ютері. — А багатосерійні? Наш он про людину-павука дивився, а зараз про роботів якихось... — А навіщо вони йому? Він книжки читає, це цікавіше. — Ну, не знаю... Як можуть бути КНИЖКИ хлопчикові цікавіші за роботів? (Як-як... «яком» догори!) — А до комп'ютера його не пускаєте? — Навіщо? У нього свій є. — І не дозволяєте цілий день грати? — Він сам не хоче, йому нецікаво. — Чому? — Книга цікавіша.

Дивляться нас немає! Бувальщина не як на небожителя — як на безпечного психа. — А фільми дивитися? — З диска на комп'ютері. — А багатосерійні? Наш он про людину-павука дивився, а зараз про роботів якихось... — А навіщо вони йому? Він книжки читає, це цікавіше. — Ну, не знаю... Як можуть бути КНИЖКИ хлопчикові цікавіші за роботів? (Як-як... «яком» догори!) — А до комп'ютера його не пускаєте? — Навіщо? У нього свій є. — І не дозволяєте цілий день грати? — Він сам не хоче, йому нецікаво. — Чому? — Книга цікавіша.

Є. КРИВОРІТЬКО

ПОГОДА у Козельщині	П'ятниця, 22 листопада	Субота, 23 листопада	Неділя, 24 листопада	Понеділок, 25 листопада	Вівторок, 26 листопада	Середа, 27 листопада	Четвер, 28 листопада
	+3° +9°	+4° +7°	+4° +10°	+4° +7°	0° +2°	-3° 0°	-5° -1°

ЯКІ НИНІ ЦІНИ НА БАЗАРІ?

(На 20.11.2013)

Хліб заводський:	
білий	3 - 4 грн./шт.
сірий	3 - 4 грн./шт.
чорний поживний	3,75 - 4 грн./шт.
Риба свіжа	12-30 грн./кг
Свинина	40-55 грн./кг
Сало	15-35 грн./кг
Молоко	7 грн./л
Сметана	30 грн./л
Сир кисломолочний	30 грн./кг
Яйця курячі	15 грн./10 шт.
Помідори	13 грн./кг
Капуста	2-2,5 грн./кг
Яблука	3-6 грн./кг
Банани	12-12,5 грн./кг
Апельсини	12-13 грн./кг
Лимони	12 грн./кг
Мандарини	12-13 грн./кг
Огірки	21 грн./кг
Цибуля	4,80-5,50 грн./кг
Часник	16-23 грн./кг
Картопля	3,80-5 грн./кг
Буряк столовий	3,8-4 грн./кг
Морква	4 грн./кг
Мед	20-40 грн./0,5 л
Олія	12-14 грн./літр
Пшениця	15-18 грн./відро
Ячмінь	18-20 грн./відро
Макуха	15-20 грн./відро
Дерть	18-20 грн./відро
Кукурудза	12-15 грн./відро

За динамікою цін спостерігала Інна ВОРОНА.

КОЗЕЛЬЩИНСЬКІ ВІСНИ

Газета виходить із 2 жовтня 1930 року.

ЗАСНОВНИКИ І ВИДАВЦІ:
 Козельщинська районна державна адміністрація, Козельщинська районна рада.

Свідоцтво про державну реєстрацію ПЛ №227 від 12 травня 1997 року.

Заступник редактора Микола ОПЕРАЙЛО.

Редакційна колегія: Н.ЛИТВИН — редактор; К.ТАРАНЕНКО — голова районної первинної організації НСЗЖУ;

Т.БУТЕНКО — заступник голови райдержадміністрації, член НСЗЖУ;

Д.ФІДРІЯ — радник-голови спеціаліст районної ради, член НСЗЖУ;

Г.СЕРДЮК — краєзнавець, член НСЗЖУ.

Комп'ютерні набір та верстка здійснено у редакції районної газети «Козельщинські вісти».

Набір, дизайн і верстка Наталії РОМАНЧЕНКО та Оксани ШТЕФАН.

Газету віддруковано у ТОВ «Кременчуцька міська друкарня», м. Кременчук 39614, вул. Перемоги, 34, тел. (05366) 3-63-41.

Друк офсетний. Адреса засновників: 39100, смт. Козельщина, вул. Леніна, 5.

Адреса редакції: 39100, смт. Козельщина, вул. Радянська, 91.

Редяфони: редактор — 3-15-75; бухгалтерія — 3-13-30 (факс); комп'ютерний відділ, реклами й оголошення — 3-12-34.

http://www.kozvisti.info e-mail: kozvisti@yandex.ru Індекс 62676. Тираж 2070.

Замовлення 1438. Підписано до друку 21.11.2013. Ціна вроздріб дозволена.

* Редакція може публікувати матеріали у порядку обговорення, не поділяючи поглядів автора.

* Відповідальність за достовірність і точність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці.

— РЕКЛАМА.